

Gospel

RIDERS

jäsenlehti 2/2018
moottoripyöräkerho ry

WWW.GOSPELRIDERS.FI

Pääkirjoitus

Juhani Partanen

Ajat tiukkenevat

Maailman menoa tarkastellessa tulee mieleen väkisin ajatus, että ajat tiukkenevat motorismin saralla. Suomessa sentään saatiin torpattua moottoripyörien ylimääräinen käyttövero, samoin kuin katsastuspakko vuosittain. Naapurimaassa Ruotsissa tuo katsastusvelvollisuus vuosittain on käsittäkseni olemassa, mutta eipä käy kateeksi.

Se, mikä tiukkenee edelleen, on päästörajoitukset. EU on koko ajan kiristämässä päästörajoituksia siihen malliin, että kohta meillä alkavat sähkömoottoripyörät yleistyä oikein tosissaan, ennustan näin. Sähkömoottoripyöriä toki on ollut olemassa jo kohtuullisen pitkään, itsekin kirjoitin tässä lehdessä niistä noin puolenkymmentä vuotta sitten. Pääsin silloin kokeilemaan kapistusta ja täytyy tunnustaa, että kokemus oli hämmäntävä yllättävän väännön ja hiljaisuuden myötä. Autopuolellahan sähköajoneuvoja on jo ihan eritavalla, ja kehitys on mennyt rutkasti eteenpäin. Se on tietysti hyvä ja epäilemättä niitä kehityksen hedelmiä hyödynnetään myös kaksipyöräisten puolella.

Että ajaisinko itse sähkömoottoripyörällä? Miksei, ainakin koti-Suomessa, kunhan sovelias sähkönsaanti on varmistettu. Pitempään reissuun en ihan vähällä lähtisi sähkömoottoripyörällä. Sitä paitsi, moottoripyöräilyyn kuuluu se tunne ja kokemus, mikä tulee polttomoottorin käytöstä. Toinen asia on kus-

tannuspuoli; mitä maksaisi oikeasti käyttökelpoiset, matkantekoon soveltuvat sähkömoottoripyörät ja mitä maksaisi niiden käyttö eli se sähkönkulutus. Sietäisi miettiä!

Moottoripyöräilyn hyväksyttävyyden sentsään kunnossaoleva asia sitten 1960-70-lukujen villien vuosien. Tosin hyväksyttävyyteen tekee lommoa tai ainakin himmentää sitä rikollisten jengiainesten ajelu moottoripyörillä. Nykyaajan hyväksyttävyydestä antaa toki hienoa viestiä sekin, että Eduskunnan Moottoripyöräkerho on ollut olemassa jo pitkään.

Mutta kuinka pitkään moottoripyöriä mahdollistaa valmistaa nykytoimisinä ja -muotoisina? Monet meistä ovat katsoneet Tähtien sota-elokuvia, joissa moottoripyörät ovat lentäviä kapistuksia ja energianlähde on ties mitä. Jo pitkään meitä motorisoidun sukupolven edustajia on peloteltu öljyn loppumisesta maailmasta ja varmaan senkin takia uudenlaisten ajoneuvojen kehittelyyn on panostettu.

Oma lukunsa on tietysti se, että moottoripyörien valmistus tulee kallistumaan ainakin jollain aikavälillä. Yhteiskunnan vaurastuminen on merkinnyt toimeentulon paranemista siinä määrin, että moottoripyörien valmistuskustannuksia ei ole ehkä sen kummemmin mietitty tai ajateltu nykyisellään.

Uutta ajattelemisen aihetta tältä saralta antaa Yhdysvaltain nykyinen presidentti, joka

päätti asettaa teräksen ja alumiinin tuontitullit. Se merkitsee ensimmäiseksi sitä, että amerikkalaiset moottoripyörät kallistuvat niin Euroopassa kuin muuallakin maailmassa. Kuinka paljon nuo vaikutukset tuntuvat Suomessa, jää nähtäväksi. Selvää kuitenkin on, että ajat tiukkenevat siinäkin mielessä.

Meidän kristittyjen motoristien mielestä moottoripyöräily on hieno harrastus, ja vaikka pidämmekin tästä harrastuksesta kovasti, tärkeintä meille on Kristus, joka yhdistää meitä. Kristitty motorismi on sitä, että me pidämme Jeesusta tärkeimpänä asiana elämässämme samalla kun nautimme moottoripyörällä ajamisesta. Meitä voi tietysti hämmäntää mieluisen harrastuksen kallistuminen - ja jos uusien pyörien hinnat kovin nousevat, monet tyytyvät nykyiseen ajopeliin tai vaihtavat vain halvempiin. Harrastuksen aloittavilla voi kuitenkin olla melkoinen rahallinen kynnys moottoripyörän hankkimiseen, vaikka niinhän se on tainnut olla lähes aina.

Gospel Riders -kerhossamme on kuitenkin kynnys matala ja taivas avara: mukaan pääsevät kaikki motoristihenkiset, vaikkei pyörää omistaisikaan. Jeesukseen uskovat tai Hänestä kiinnostuneet etsijät.

Meitä lämmittävät virren sanat: "Tie valmis on, voin löytää sen keskellä kysymyksiä" (Vk 511).

Juhani Partanen

Gospel
RIDERS

ISSN 1235-3477

Jäsenlehti

Päätoimittaja:
Juhani Partanen, Käpykuja 12, 54500 Taavetti
0400-656 084, kj.partanen@pp.inet.fi
juhani.partanen@gospelriders.fi

Mainosmyynti: Euroll Oy/Reijo Ruotsalainen,
0400-562 088 reijo.ruotsalainen@gmail.com

Julkaisija: Gospel Riders -moottoripyöräkerho ry

Kansikuva: Juhani Partanen

Painopaikka: Ab Forsberg-Rahkola Oy, Pietarsaari

Seuraava kerholehti ilmestyy syyskuussa 2018. Aineistopäivä on 10.8. 2018.
Aineistot on toimitettava Juhani Partanenille osoitteeseen kj.partanen@pp.inet.fi.

Puheenjohtajan palsta

Mika Saarinen

Päätöksentekoa

Olipa kerran moottoripyöräkerho, jossa tehtiin jäsenistöä koskevia päätöksiä. Ratkaistavia asioita oli niin pieniä kuin suuria, ja useimmiten päätökset olivat hyviä. Silti jäsenistöstä tuntui, että kaikki ei aina mennyt putkeen. Tuntui, että pieni ydinryhmä teki päätökset, ja muille asiat vain ilmoitettiin valmiina. Niinpä jäsenistön halu osallistua hiipui vähitellen entisestään, ja ydinryhmä jäi miettimään, mikä oli mennyt pieleen.

Tämä kuva voisi kertoa toiminnasta monessakin kerhossa, mutta toivottavasti ei meillä. Kun hallitukselle ja puheenjohtajalle tulee erilaisia asioita ratkaistavaksi, usein ensimmäinen ajatus on tehdä selvältä näyttävä päätös heti ja saada asia pois päiväjärjestyksestä. Silloin on kuitenkin syytä pysähtyä hetkeksi miettimään, keitä kaikkia kyseinen päätös koskee, ja keihin sillä on jonkinlaista vaikutusta. Keitä olisi hyvä kuulla ja ottaa mukaan päätöksentekoon. Sama koskee tietenkin päätöksente-

koa alueosastoilla ja eri toimintamuodoissa.

Gospel Riders -moottoripyöräkerhon alueosastojen on tarkoitus koota yhteen samalla suunnalla asuvia kristittyjä motoristeja ja tarjota heille toimiva alusta yhteiselle harrastamiselle, kerhon sääntöjen puitteissa tietenkin. Jäsenet kokoontuvat ja tekevät asioita yhdessä. He päättävät yhdessä, millaisia asioita tehdään ja kuka vastaa mistäkin toiminnosta. Tarvittaessa näille alueosaston yhteisille päätöksille haetaan hallituksen vahvistus tai hyväksyntä, kuten aluevastaavan valinnalle tai aluerahan käytölle. Oleellista on kuitenkin, että päätöksiä ei tee aluevastaava yksin tai pieni sisäpiiri, vaan kaikilla on oikeasti tasapuolinen mahdollisuus vaikuttaa.

Vaikka toiminta suuressa kerhossa on organisoitua, ja tietyt rakenteet ja vastuhenkilöt tarvitaan, toivoisin meidän tunnetavan siitä, että teemme asioita yhdessä.

Tämä voi vaatia meiltä oman minän hyljennämistä ja toisen aitoa kohtaamista ja kuuntelemista. Minulla ainakin on tässä vielä opeteltavaa. Entä sinulla? Opeteltäisiinko yhdessä?

Hyvää kesää, kertaahan ryhmäajo-ohjeet nettisivuiltamme ja osallistu MPEAK-kurssille!

Mika

- *Mutta Jeesus kutsui heidät tykönsä ja sanoi: "Te tiedätte, että kansojen ruhtinaat herroina niitä hallitsevat, ja että mahtavat käyttävät valtaansa niitä kohtaan. Näin älköön olko teillä keskenänne..." (Mt. 20:25-26)*

Tapatumakalenteri 2018

17.6. MPEAK-kurssi, Järvenpää, ilmoittaudu Kari Kalliolle: gsx1400@live.fi	15140 Lahti
23.6.-13.7. 7xSF-kiertue, alkaen Keuruulta	1.9. Nylon Bull -ajo, Hämeenlinna
13.-15.7. Message of Joy -meeting, Siikaniemen kurssikeskus, Lahti/Hollola	2.9. Kuopion motoristikirkko
2.-5.8. EMC-rally 2018, Kamerik, Hollanti	22.9. Kiitoskirkko ja Gospel Riders -kerhon syyskokous, Mikkeli
17.-19.8. eMOJ-meeting, Message of Joy Estonia, Abja-Paluoja, Eesti	11.-14.10. Gospel Riders Espanja 10 vuotta, IX Encuentro Nacional Moteros Cristianos järjestää: Gospel Riders Espanja, Vinaròs-alueosasto Retiros Betania, Ciudad Real, Espanja (200 km Madridista etelään)
18.8. Gospel-päivä Lahdessa, Ace Cornerilla, Veistämönkatu 1,	Lue tarkemmin www.gospelriders.fi

Herra, tahdon ajaa oikealla tiellä -tunnuslause on ollut motoristikirkon tunnus 38 vuotta. Pitäisikö sanoa "tahdomme ajaa"? Kuva: Reijo Kuisma

Kävijämäärät ovat vakiintumassa reiluun tuhanteen Liedossa meitä yhdistävät usko Jeesukseen ja moottoripyörät

Liedon DRIVE-IN motoristikirkko kokoaa vuosi toisensa jälkeen määrätyn joukon uskollisia, jotka tulevat aina uudestaan. Sitten on heitä, jotka tulevat Lietoon säätilan mukaan. Lukumäärät vaihtelevat jonkin verran vuosittain, mutta pitemmässä juoksussa näyttäisi siltä, että kävijämäärät ovat vakiintumassa reiluun tuhanteen moottoripyörään yleensä ottaen. Vielä noin vuosikymmen sitten tai hieman reilummin, noin tuhanteen pyörään ja vähän päälle päästiin kylmässä tai muuten huonossa säässä. No, kovin huonoa (lue= saiteista) Liedossa ei ole ollut oikeastaan juuri koskaan. Lähinnä pientä tihkua oli joskus ollut. Mutta kun

aurinko paistoi lämpimästi, se sai menneinä aikoina liikkeelle jopa useita tuhansia pyöräkuntia.

Tänä vuonna Liedossa laskettiin mukana olleen noin 1100 moottoripyörää lietolaislähteiden mukaan. Jotkut tuntuivat pohtivan, oliko jotain tapahtumapäällekkäisyyksiä, mutta oman seurantani mukaan viime vuosien aikana on liikuttu 1000-1600 haarukassa.

Hyvä näinkin, tärkeintähän on se, että motoristikirkko yhdistää meitä kaikkia paikalle tulleita.

Kokoontumispaikka vaihtui

Turun seudun gospelridersit tekevät jälleen hyvää työtä järjestäessä-

sään GR:n "etkot" ja "jatkot". Siitä lämmin kiitos kaikille vastuuta kantaneille.

Muutoksia on tullut entiseen tapaamispaikkojen osalta. Aikaisemmin oli pitkä historia treffata Aurajokivarressa Romana Managementin tiloissa, nyt se muuttui Operaatio Ruokakassin tiloihin Akselintie 16:een, laivarantaan johtavien kahden pääväylän välimaastossa Iso-Heikkilän kaupunginosassa. Paikka on Aurajokivarreen verrattuna monen mutkan takana, mutta onneksi navigaattorit helpottavat ensi kertaa paikalle tulevien löytämistä perille.

Toinen muutos oli jumalanpalveluksen jälkeisen yhteisen ruo-

kailun paikka. Nyt porukka ajeli hernerokalle Sukselan koululle Paimion puolelle, kun vuosi sitten kokoontuttiin Auraan, entiselle kerhotallille.

Auran kerhotilat jäivät pois käytöstä viime syksynä, kun paikan omistaja tarvitsi tilat omaan käyttöönsä. Turun alue löysi uudet tilat kokoontumisilleen juuri Operaatio Ruokakassin tiloista, mikä on oikeastaan melko keskeinen paikka Turussa. Toiminta-alueen tiedottaja **Satu Nurmi** kertoi paikan järjestyneen syys-lokakuun vaiheilla. Hän totesi tilojen olevan kerhokokoon-tumisille tosi hyvät; vain pyöriä ei sinne saa talvisäilytykseen.

– Paikka on entinen AGA:n teh-

das ja täällä on ollut myös erityiskoulu, joten kokoontumistiloja on varsin hyvin. Lisäksi meillä on käytössämme keittiö ruokailutiloi-
neen.

– Operaatio Ruokakassi kohteli meitä tosi hyvin, sillä he lupasivat GR:läisille lauantain aamupalatarpeet ilmaiseksi. Vain juustot ja levitteet jouduimme hankkimaan itse, Satu Nurmi kertoo.

Että me yhtä olisimme

Operaatio Ruokakassin piha on entisen tehtaan terminaalipihaa. Tilaa siinä oli kiitettävästi kerholaisten kokoontua lauantai-aamuna. Aamupalan jälkeen joku laski pihassa olleen ainakin 62 moottoripyörää, jotka ajoivat pienissä ryhmissä Kupittaal-
le paraatijoukkoon järjestäytymistä varten.

Kupittaalilla motoristit otti vastaan PT Pelastustie-bändi reippaiden gospelsävelten myötä. Musiikin lomassa jaettiin ohjeita paraatissa käyttäytymisestä ja pienistä muutoksista; Blombergin aukiolta siirryttiin moottoripyöräpoliisin vetämissä ryhmissä aukion ohittavalle Hippoksentielle, jossa ryhmitettiin tiiviimmin paraatijoa varten ennen Uudenmaantielle kääntymistä ja jatkettiin 10-tietä Lietoon. Tätä porukat tuntuivat hieman ihmettelevän Blombergin aukiolla, mutta sitä perusteltiin ryhmien paremmalla koossapysymisellä paraatin aikana.

Allekirjoittaneen osana oli joutua ensi kerran 36 vuoteen jonon ensimmäiseksi eli heti poliisista seuraavaksi. Seurailin paraatin aikana varovasti peileistä, miten ajo sujui eikä siinä ollut mitään kummempaa. Sijainnista oli se hyöty, että Liedon kirkolla pääsin aika lähelle alttari-estradiä! Tosin **Make Perttilän** bändin musiikki pauhasi Liedon kirkon parkkialueella siinä määrin voimallisesti, etten kovin paljoa ollut aloillani pyörän luona.

Kappalainen **Outi Niiniaho** piti mielestäni hyvän saarnan. Hänen aiheenaan oli sunnuntain saarnatekstin mukaisesti (Joh. 17:18-23) Jeesuksen rukous, että Hänen seuraajansa olisivat yhtä "että hekin meissä olisivat niin että maailma uskoisi, että Sinä olet minut lähettänyt".

Suuri ja voimallinen rukous!

Saarnansa alussa Niiniaho kertoi myös harrastaneensa moottoripyöräilyä, mutta kuinka kerran kävikään, kun hän oli päiväkerho-

laisten tapaamisen jälkeen lähdesä kotiin?

– Ajattelin kaasuttaa vähän enemmän, kuin näyttääkseni. Sen seurauksena moottoripyörän eturengas nousi ilmaan ja olin vähällä törmätä pihalla olleeseen kanttorin autoon.

Lasten suosio oli taattu, mutta hän itse sanoi kauhistuneensa moottorin voimaa – ja kotimatalla hän vielä kastui sateessa oikein kunnolla.

Niiniaho totesi motoristien tien päällä morjestelun osoittavan yhteiskuuluvuutta, kun on yhteinen harrastus, yhteinen elämäntapa, yhteinen perhe, yhteinen usko.

– Jeesus rukoilee, että me ihmiset olisimme yhtä, toistemme kanssa ja Jumalan kanssa. Liedon kirkon pihalla meitä yhdistää moottoripyörä ja usko. Yhtä oleminen tänään on sitä, että Jeesus on kanssamme. Emme ole yksin, kun Hän on läsnä, Hän asuu meissä. Hän tulee meihin korvan kautta puhutussa ja laulettussa Jumalan sanassa sekä suun kautta, kun vastaanotamme Hänen ruumiinsa ja verensä ehtoollisessa.

– Sanalla sanoen, Hän lupaa olla kanssamme, meitä lähellä – saamme olla yhtä. Tätä kaikkea me tarvitsemme, emme vain ajellessamme moottoripyörällä, vaan elääksemme ihmisinä ihmisten elämää – jossa voi olla monenlaista; niin aurinkoa, pilviä ja sadetta.

– Morjestetaan tiellä toinen toisillemme, niin että me tiedämme olevamme yhtä.

Teksti:

Juhani Partanen

Kuvat: Juhani Partanen,

Reijo Kuisma

Aika hieno bagger Harley-Davidsonilta. Kuva: Juhani Partanen.

Turun alueen uusissa kerhutiloissa Operaatio Ruokakassilla kokoonnuttiin yhteen ennen Kupittaal-
le siirtymistä. Paikalla syötiin aamupalaa ja saatiinpa jätskitkin hellettä helpottamaan. Kuva: Juhani Partanen

Ehtoollinen on kuulunut asiaan Liedossa jo kauan. Ehtoollista jakamassa oma bikerpastorimme Seikku Paunonen. Kuva: Juhani Partanen

Pyörä täydessä lastissa. Tällä kertaa se kertonee siitä, että helle sai kuoriutumaan niin kuskin kuin kyytiläisen. Ajopeli sen sijaan tarjoaa sellaiset haipakat, että viiman estävä kunnon varustus on paikallaan. Kuvan otti Reijo Kuisma.

Huoltopäivillä huollettiin niin ruumista kuin sielua. Ruokailu on osa fyysistä hyvinvointia, Sana puolestaan hengellistä hyvinvointia.

Motoristin huoltopäivät Kiponniemessä

Huoltoa Jumalan rakkauden läsnäolossa

Maaliskuinen viikonloppu Kiponniemessä motoristien vuosittaisilla huoltopäivillä sujui Jumalan rakkauden ja anteeksiantamuksen läsnäolossa, Jeesuksen ristintietä kulkien ja Hengen elämään syventyen, liikenneturvallisuttakaan unohtamatta.

"Lapseni, lepää minussa. Tämän yhteisen aikamme on tarkoitus olla rauhoittava eikä stressaava. Sinun ei tarvitse tehdä mitään vastaanottaaksesi rakkauteni. Sinulla ei ole mitään pelättävää, sillä olet pukeutunut minun vanhurskauteeni. Katso minua silmiin; et näe niissä lainkaan syytöstä, vaan vain rakkautta ja iloa hänestä, jota katsot. Ota vastaan siunaukseni, kun valaisen kasvoni sinulle ja annan sinulle rauhani." (lainaus kirjasta 'Jeesus kutsuu': Sarah Young).

Näillä sanoilla käynnistyy lauantaiamu Kiponniemessä **Minna Ollikaisen** ja **Esa Anttilan** kanssa Jumalan rakkauden läheisyyteen kurottuen.

Edellisenä iltana olimme siirtyneet viikonlopon huoltotunnelmaan laulaen, toisillemme esittäytyen ja kuulumisia vaihtaan. Nyt tässä aamuhetkessä Minna oh-

jailee herkällä otteella meitä yhä lähemmäs Jeesusta Sarah Youngin ajatusten ja yhdessä laulettujen laulujen myötä.

Minna kertoo, kuinka hän on viimeisen vuoden aikana kulkenut Jumalan parantavan armon alla sisimmän kipujensa kanssa. Hän puhuu myös siitä, miten rukouksessa voi käydä asioita läpi Herran kanssa, ja Pyhä Henki voi näyttää unessa tai rukouksessa miksi reagoi tällä tavalla, mistä tämä tunne johtuu, mitä on tapahtunut... Jumalan rakkauden ilmapiirissä voimme vapautua ja eheytyä.

"Tuo eteeni kaikki tunteesi, myös ne, joita et toivoisi sinulla olevan. Pelko ja ahdistus vaivaavat sinua yhä. Tuo kaikki pelkosi läsnäoloni valoon, niin voimme käsitellä ne yhdessä. Keskity luottamaan minuun, ja pikkuhiljaa pelko päästää sinut otteestaan. Rauha, jonka sinulle annan, ylittää järkesi. Odota hiljaa läsnäolossani ja pyydä minua hallitsemaan ajatuksesi." ('Jeesus kutsuu', Sarah Young)

Risti puhuu yhä

Ennen lauantain lounastaukoa

motoristipastorimme **Seikku Paunonen** vie meitä Kristuksen ristin äärelle. Seikku pohtii kerhomerkkien symbolien merkitystä ja ristin kantamista ajoliivissä. Sen jälkeen kuljemme Taiwanilla, Hongkongissa, Kiinan eteläräjällä, pakenevien buddhalaismunkkien, narkomaanien, köyhien ja alaspainettujen luona. Jeesuksen risti kulkee mukana kaikkialla.

Tätä ristin taivalta etenemme katsomalla välillä otoksia Mel Gibsonin Jeesus-filmistä, The passion of the Christ. Siinä Barabbas - isän poika, kuten Seikku nimen suomentaa - murhamies ja rikollinen, saa vapauden, koska Jeesus viedään teloitettavaksi. Kuljemme kohti pääsiäisen ylösnousemusta Kristuksen ristintietä myöten.

Elokuva katsottaessa Jeesuksen kärsimykset, jotka Raamatusta lukiessamme saatamme kovin nopeasti ohittaa, näytetään sellaisena tuskana ja kipuna, joka ei mene ohi jälkiä jättämättä. Seikun sanoin: "Risti puhuu yhä, se ei jätä ketään kylmäksi. Vihattunakin risti puhuu, se puhuu kärsimyksestä. Jeesuksen risti yhdistää, sovittaa meidät Jumalan kanssa. Viimein

risti tekee meistä eheitä, kokonaisia."

Iltapäivällä Sanaa ja liikenneturvallisuu

Aamupäivän aikana saimme siis paljon evästä sulateltavaksi. Onneksi ohjelmassa oli reilusti aikaa ulkoilla, lounastaa ja antaa ajatusten viiptyillä mielessä, ennen kuin jatkoimme motoristipastorimme **Arto Koivukosken** seurassa. Arto puhui Herran palvelijoista, että meissä uskon perusteella on Hengen elämä, jonka Kristus on antanut. Jumala kasvattaa ja muokkaa meitä, kun olemme Jeesuksen seurassa, Hän muuttaa meitä kaltaiseksi.

Arto heitti meille kysymyksen, olemmeko kiitollisia siitä, mitä meillä nyt on, muistammeko kiittää hyvistä asioista ja hetkistä, vai käännyimmekö Jumalan puoleen vain vaikeuksien ja taistelujen aikana. Ef.5:1-11: *"Olkaa siis Jumalan seuraajia niin kuin rakkaat lapset. Vaeltakaa rakkaudessa..."*

Liikenneturvallisuuksiasioihin paneuduimme ajokouluttajamme **Tommi Lindströmin** johtaessa

ryhmyöskentelyä Liikenneturvan julkaiseman 'Mitä moottoripyöräilijöiden kuolemankolareista voidaan oppia' -vihkosen pohjalta. Pienissä ryhmissä pohdimme todellista onnettomuustilannetta kolmesta eri näkökulmasta. Mitä olisi voinut tehdä jo kauan ennen tapahtumaa, ennen pyörän starttaamista? Mitä olisi voinut tehdä ajon aikana ennen tilanteeseen joutumista? Mitä olisi voinut tehdä viimeisillä hetkillä, kun tilanne jo syöksyy päälle? Keskustelua aiheesta syntyi paljon, ja monia erilaisia näkökulmia nousi esille ajovarusteista ja moottoripyörän huoltamisesta aina oikean jarrutustekniikan oppimiseen ja hätärunkoukseen asti. Liikenneturvan julkaiseman vihkosen kuolonkolariesimerkit jättivät mieliimme paljon ajattelemisen aihetta ja pureskeltavaa.

Lauantain iltatilaisuudessa hiljennyimme yhdessä ehtoollisen äärelle. Sen jälkeen olikin mainiota lähteä saunomaan ja puhdistamaan myös ulkokuori. Rantasaunan löylyistä rohkeimmat uskaltautuivat avantoon asti virkistäytymään. Myöhäisiltajuttujen jälkeen maltettiin jo vetäytyä odottamaan unta.

Anteeksiantamus, Jumalan luonne

Sunnuntaiaamuna Esa ja Minna olivat jälleen herättelemässä meitä ja laittamassa ajatuksia mietintämyssyyn. Esa avasi keskustelua ajatuksella: "Mitä enemmän Jeesusta tuntee, sitä vieraamalta maailma tuntuu. Työpaikalla sen kokee erityisesti. Miten te ajat-

telette, koette?" Toisena asiana pohdimme yhdessä keskustellen anteeksiantoa. Mitä tehdä, jos toinen osapuoli ei enää ole elossa tai ei ota anteeksipyyntöä vastaan? Miksi minun pitäisi antaa anteeksi, kun joku toinen on tehnyt minulle vääryyttä?

Kun kamppailemme anteeksiantamattomuutemme kanssa, emme ole yksin, Jeesus on valmiina auttamaan meitä. Jos vain suostumme, Jumala hienovaraisesti ja hellästi antaa meille kyvyn antaa anteeksi. Anteeksianto heijastaa Jumalan luonnetta. Kun meille tulee särö yhteyteen, joko Jumalan tai lähimmäisten kanssa, pyritään korjaamaan tilanne. Ollaan armahtavia, sallitaan anteeksiannon vaikuttaa, se vapauttaa ja eheyttää. Anteeksiantaminen on Jumalan tahdon ja rakauden mukaista, pysyttelemme lähellä häntä.

Joosuan kirjasta rohkaisua

Monet ilmaisivat ilonsa ja kiitollisuutensa huoltopäivistä. Oli ollut fyysisiä vaikeuksia ja taloudellista ahdinkoa, mutta lähdetty oli - ja kiitollisuus oli nyt sisimmässä. Ilmapiiiri ja yhteys koettiin rohkaisevana ja rakastavana. Herra oli läsnä ja Pyhä Henki vaikutti itse kussakin. Nyt voitiin lähteä evästettynä kohti tulevaa ajokautta. Lähtöterveisinä saimme sanat Joosuan kirjasta: "Olenhan minä sinua käsenyt: Ole luja ja rohkea; älä säikähdä äläkä arkaile, sillä Herra, sinun Jumalasi, on sinun kanssasi, missä ikinä kuljetkin."

Teksti ja kuvat:
Pike Saarinen

Tommi Lindström saapui Huoltopäiville GS-Bemarilla. Huomaa "lämpöistuin" ja kädensuojat!

Israel, Betlehem

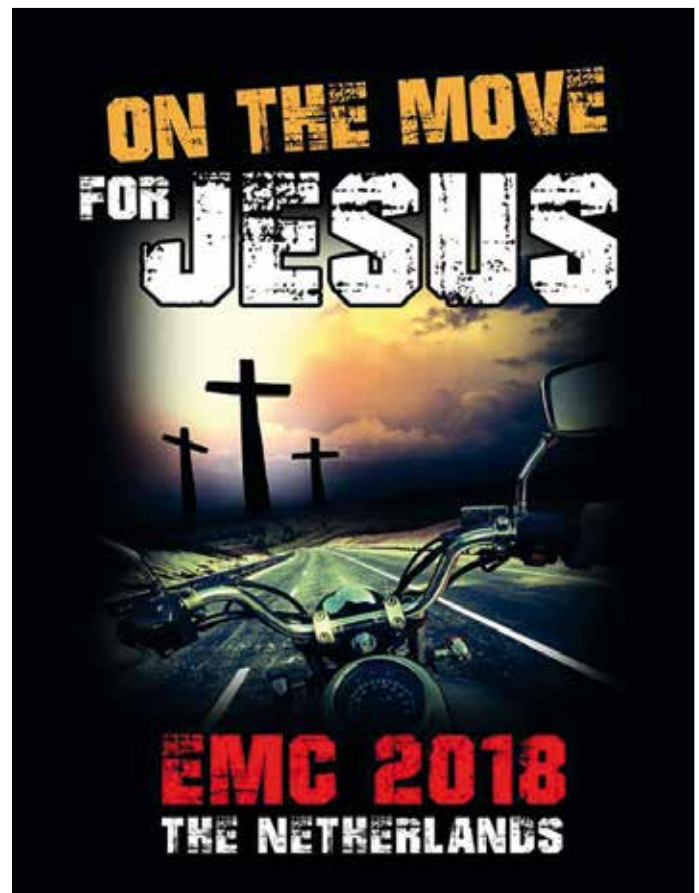
lehtimajanjuhaviikolla 21.–29.9.

Hinta vain 999 € + retket n. 350 €

Matkanjohtajina PeeTee ja Anne Juntumaa

Kysy heti onko paikkoja:

041 430 3000, ptjuntumaa@gmail.com

HIETALAHTI JA POJAT OY

TOIMITTAA BETONISTA

- TEOLLISUUSHALLIT
- MAATALOUSELEMENTIT
- VÄESTÖNSUOJAELEMENTIT
- BROILERHALLIT
- ASUINRAKENNUKSET

Hietalahdentie 46, 69510 HALSUA

puh 06 860 5000 keskus

fax 06 860 5070

hp@halsua.fi

myynti@halsua.fi

www.hietalahtijapojat.fi

Presidentti Mika Saarinen peukutti positiivista tilinpäätöstä.

Kuva: Jouko Virta

Kevätkokous summasi vuoden 2017: Viime vuoden positiivinen tilinpäätös oli mukava yllätys

Gospel Riders -moottoripyöräkerhon tilinpäätös vuodelta 2017 osoittaa ylijäämää 4527,02 euroa. Tuloslaskelman mukaan varsinaisen toiminnan kulut olivat 23047,79 euroa ja varainhankinnan tuotto oli 27 574,81 euroa. Tästä laskien tulee positiivinen tilikauden tulos.

Tilinpäätöstä ja toimintakertomusta viime vuodelta tutkailtiin toukokuun viimeisenä lauantaina Hämeenkyrössä Karmel-kodilla pidetyssä kevätkokouksessa. Viime vuoden tilit ja tulokset esitteli kerhon taloudenhoitaja **Pertti "Jawa" Kiukainen**. Yleisluonnehdintana viime vuodesta hän sanoi talouden sujuneen hyvin, ja siihen vielä sisältyi yksi mukava yllätyskin.

– Toimintatuotoissa 7xSF näytti toteutuneen suunnitellusti, päätyen noin tonnin verran plusalle. Sitten huomattiin, että yksi tukijamme oli unohtunut ja kun soitimme perään, hän mielihyvin lupasi maksaa lupaamansa tonni. Näin toimintatuotot olivatkin noin kaksi tonnia, Jawa selosti.

Viime vuoden MOJ-meeting meni Jawan mukaan myös hyvin tarkasti suunnitellusti, sillä tuloja ja menoja oli jokseenkin yhtä paljon, lopputulema "plusmiinus-

nolla".

Kerhotavarakauppa puolestaan hiljensi. Syyksi Jawa kertoi sen, että liittymismaksusta luovuttiin. Käytännössä liittymismaksuun sisältyi kerhon selkämerkki, eli Jawa luonnehti selkämerkkien "pakkomyyntin" loppuneen ja se hiljensi kerhotavarakaupan. Taloudellisia tappioita ei tullut, sillä varastohankintoja ei suuremmin tehty.

Merkittäviä muutoksia ja muita havaintoja

Merkittäviä asioita kuitenkin tapahtui viime vuonna, joista näkyvin oli siirtyminen takaisin paperiseen kerholehteen. Muutoksesta keskusteltiin syyskokouksessa 2016, jolloin jo huomioitiin kerholehden kulujen nousevan. Näin myös tapahtui, mutta koska lehdehteen budjetti määriteltiin talousarviossa reiluksi, kerholehti jopa alitti budjettinsa noin 1500 eurolla.

Viime kesän 7xSF tapahtumassa kiersi kuusi (6) ryhmää.

Jäsenmaksuja kerho maksoi Suomen Motoristeille (SMOTO) ja Sininauhaliitolle, joissa kerhomme on jäsenenä. EMC-rallin osallistumismaksuihin oli varattu rahaa, mutta siltä osin ei kuluja tullut

laisinkaan, sillä kukaan ei kysellyt asian perään EMC:n oltua niinkin lähellä kuin Latviassa.

Viime vuoden moottoripyörämessujen osallistumismaksun nousuun oli varauduttu budjetissa, mutta budjetti alitettiin komeasti sillä maksut eivät vastoin ennako-odotuksia nousseetkaan. Budjetin alitus oli niin reilu, että sillä katettiin osallistumismaksujen tuplaantuminen muilla messuilla (Lahti, Jyväskylä), missä kerho oli mukana.

Toimintakertomuksen viime vuodelta esitti kerhon sihteeri **Anu Endén**. Kerhon toiminta on pysynyt totutuissa uomissaan ja sääntöjen mukaisina, joten niistä ei ollut kenelläkään huomauttamista.

Anu nosti esiin, että Gospel Ridersin jäseniä oli ennätyksellisen runsaasti Latvian EMC-rallissa, peräti 56 jäsentä, joka kolkuttelee ennätystä.

Toiminnantarkastajat **Martti Jantunen** ja **Pauli Levy** antoivat lausunnossaan hyvin puoltavat arviot vastuuvapauden myöntämisestä kaikille vastuuvollisille. Levy jopa innostui kehuamaan:

– Hallitustyöskentely on ollut hyvin hyvää, paperit ovat olleet viimeisen päälle! Minä oikein etsin

asioita, joihin olisi voinut puuttua – mutta ei ollut mitään sellaista. Jos taloudenpito jatkuu tällaisena, ei voi olla muuta kuin tyytyväinen, Levy suitsutti.

Melkein päästiin äänestämään

Kokousväelle oli jaettu myös äänestyslaput, mutta niitä ei tarvittu laisinkaan. Hallitus varautui näin, sillä esityslistalla oli vaalitoimikunnan erovuoroisten jäsenten valinta.

Kokouksessa puhetta johtanut kerhopresidentti **Mika Saarinen** tiedusteli, oliko vaalitoimikunta suorittanut oma-aloitteisesti arvonnän erovuoroisista. Ei ollut, joten päädyttiin esitysrujanssiin, jonka aikana tehtiin viisi ehdotusta, mutta kieltäytymisten ja ehdotusten poisvetämisten jälkeen päästiin lopputulokseen.

Kaksi vuotta sitten valittiin toimikuntaan **PeeTee Juntumaa**, **Arto Koivukoski**, **Tapio Kyllönen** ja **Tarja Käpynen**. Erovuoroisiksi arvottiin Arto Koivukoski ja Tarja Käpynen, ja heidän tilalle valittiin **Pekka Vesämäki** ja **Simo Immonen**.

Juhani Partanen

Puusta pudonnut Martti onkin motoristi

Pastori Martti Falck esittää ensi kesälle Viritetty mopo -tapahtumia

Mitäh!? Viritetty mopo? Pastori **Martti Falck** yllätti Hämeenkyrön kevätkokouksessa esittämällä kokousväelle, että 7xSF -tapahtuman jäädessä tämän kesän jälkeen historiaan, ensi kesän tapahtumasarja saisi teemakseen *Viritetty mopo*. Esitystä edelsi ideatykki **Reijo Ruotsalaisen** avaus, että ensi kesän 2019 Gospel Ridersin kesäajelularjaksi tulisi "7 kaupunkia" – siinä tähän on ollut jo mainoksia. Reijo selosti ajatuksiaan 2019 kesäoperaatiosta sanoen niiden olevan "jossain määrin" jäsentymättömiä ja tarkemmin suunnittelematomia, josta Martti Falck otti kiinni.

Saatuana puheenvuoron Reijon jälkeen, Martti taustoitti kertomalla lyhyesti erään tapauksen, johon hän päräytti Kawasaki 1100 GPZ:llaan.

– Poliisi piti moporatsiaa, tutkien onko pojilla viritettyjä mopoja ja pitämällä samalla puhuttelua heille. Minä ajoin moottoripyörällä paikalle ja totesin, että eihän tätä ihan tällä lailla voida tehdä. Minut tietysti ratsattiin samalla, mutta otin heti evankelioivan asenteen tilanteeseen. Minusta tuntui, että poliisia ei ole opetettu Poliisikoulussa kohtaamaan mopopoikia!

Jumalan Sanan Viritetty mopo

Martti Falck kertoo tulleen GR:n kevätkokoukseen Reijo Ruotsalaisen ja **Simo Immosen** kutsusta. Reijo oli kertonut Martille 7 kaupunkia -kesäoperaatiosta, johon Martti ehätti lupautua mukaan ainakin kolmeen kaupunkiin.

– 7 kaupungin valloitus tuntui minusta hyvältä idealta ja lupauduin siihen mukaan. Tätä ajatellaan erityisesti sydämeeni nousi mopokansa, joka yhä kasvaa.

– Minusta olisi hienoa kutsua jokaisessa kaupungissa etenkin mopokansaa mukaan tapahtumiin, joissa kerrottaisiin isällisesti jotain hyviä motovinkkejä, kuunneltaisiin nuorten asioita ja annettaisiin myös hyviä liikenneturvallisuus-

Martti Falck tuli meidän kevätkokoukseen 1100-Kawallaja liittyy jäseneksi.

vinkkejä.

– Viritetty mopohan on laiton, mutta meidän teemassa viritetyssä mopossa on taivaan Isän lastu, joka on Jumalan Sana. Olen ollut usein mukana mopomiiteissä, ja täytyy sanoa, että taivaan Isän lastu on ihana valo, joka menee tilanteissa perille ja poliisikin on juonessa mukana, kun viestinä on mopotempujen tekeminen suljetulla alueella omalla vastuulla ja poissa liikenteen seasta.

– Gospel Riders -motoristit toimisivat näissä tilanteissa evankeliumin asialla, mutta olisivat motoristeina esimerkkeinä lain noudattamisesta. Toivoisin, että Viritetty mopo olisi huikkea hanke kesän 2019 operaatiossa.

– GR:n jäsenet olisivat mopokuskeille kuin kummi-setiä, joiden pyörissä on kuutioita. Arvaa, miten monta motoristisientä tulisi kylvetyksi!

– Uskon, että tavoitteellisella työllä saadaan tavoitettua tulevaisuuden gospelriderseja.

Mikä mies?

Pastori Martti Falck tunnetaan julkisuudessa kirjastaan ja "ermojen" isänä. Hän on kristillisen las-

tenohjelman "ERMOT seikkailee" luoja ja tekijä, onpa hän käynyt pari kertaa ermoineen Gospel Ridersin osastolla Helsingin moottoripyörämessuilla. Myös lähetyspastorina tunnetusta miehestä on toimittaja **Kaisu Paloheimo** kirjoittanut kirjan "Puusta putosi Jumalan Martti – Ermo-päällikön ihmeelliset uskoneikkailut". Kuva ja Sanan kustantama kirja ilmestyi vuonna 2008.

Martti Falck on käynyt Billy Grahamin baptistipastorikoulutuksen ja toiminut lähetysjärjestö Missio-maailman palveluksessa vuodesta 2014 sekä paikallisseurakuntien kanssa. Eräällä avioliittoleirillä oli tullut ilmestys suuresta joukosta mustia ihmisiä ja Martti heidän keskellään. Ilmestys kävi toteen, kun hän matkoillaan törmäsi haittilaiseen pakolaisseurakunnan pastoriin, joka myös oli saanut ilmestyksen ja tunnisti Falckin ilmestyksen mieheksi. Siitä alkoi hänen työnsä haittilaisten keskuudessa.

Haitissa sattui 2010 valtava maanjäristys, joka tuhosi kyliä ja pääkaupunki Port-au-Princen lähes kokonaan, tappoi yli 320 000 ihmistä ja jätti yli miljoonan kodittomiksi. Tuolloin Martti Falck oli Suomessa käymässä, pelas-

tuen Jumalan armosta, mutta se teki hänestä myös yhden Haitin jälleenrakentajista, kun kansainvälistä apua alkoi virrata maahan.

Martti on myös motoristi. Hän luettelee pitkän listan ajokkejaan, mopoista ja kevereistä alkaen.

– Olen ollut 36 vuotta motoristi. Tosin välillä oli taukoakin, mutta minun unelma toteutui poikani Roopen innostuessa prätkistä. Meillä on 500- ja 1100-kuutioiset GPZ-Kawasakit.

– Kilometrejä tulee vaihtelevasti, 1000-2000 kesästä riippuen, mutta nyt minulle on jo tullut 3000 kilometriä ennen kesäkuuta!

– Erityisesti iloitsen siitä, että vaimoni on myös mukana harrastuksessa.

Milloin liityit Gospel Ridersiin?

– Nyt, tänään (16.5.2018)! Ystävänä **Mika Tenetz**, Simo Immonen ja Reijo Ruotsalainen puhuivat minut ympäri sanomalla, että "Sinua tarvitaan"!

– Olen jakanut paljon Motoristiraamattuja jo tähän mennessä. Pidän sitä parhaana Raamattuna, koska siinä on ihmisten todistuksia ja Uusi Testamentti – tällaisella Raamatulla on valtava voima. Se on ilo antaa, ja se otettu hyvin vastaan.

Juhani Partanen

Minä ja pyöräni matkalla

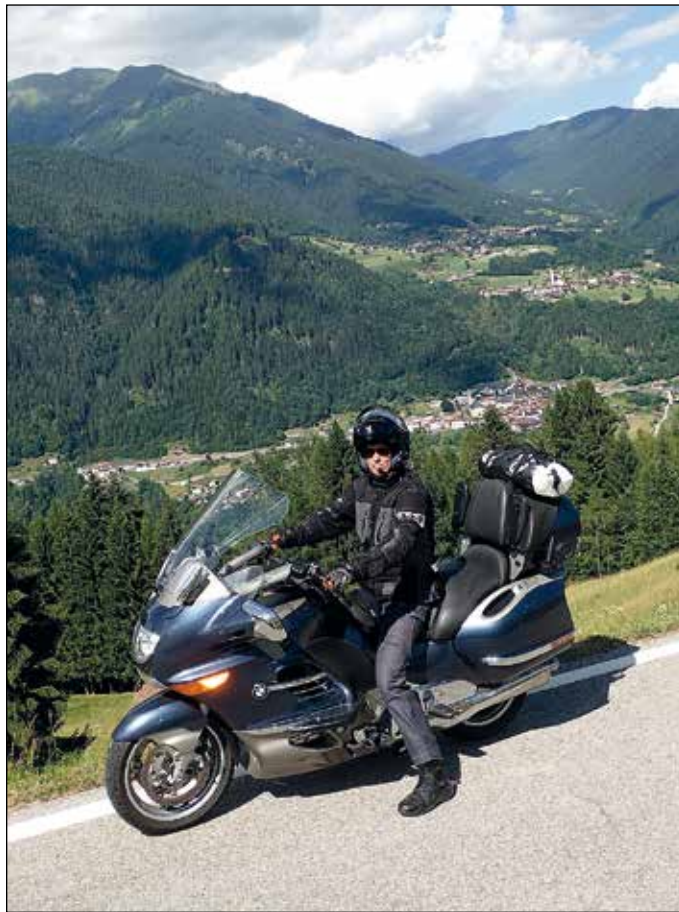
Pekka Ainesmaa, BMW K1200LT

Dolomiitit, unelmien täyttymys

Kesäkuun 18. päivä 2017, sunnuntaiaamuna kello 6 alkoi Bemarimme kerätä ensimmäisiä kilometrejä lautasatamasta halki auringossa kylpevän, nukkuvan Tukholman kohti määränpäättä: Itävallan, Italian ja Sveitsin rajoilla odottavaa Dolomiittien vuoristoa. Edessä olisi kolme viikkoa seikkailua, jota oli edeltänyt matkakassan säästäminen ja vuoden suunnittelu.

Useiden lyhyiden Norjan reissujen perusteella moottoripyörämme BMW K1200 LT oli osoittautunut hyväksi matkatoveriksi. Kuskilla on hyvät olot ja vaimo viihtyy hyvin takapenkillä. Vaikka tarjosin mahdollisuutta lyhentää istumista ja mennä lentämällä jonnekin lähemmäs kohdettamme, hän halusi mieluummin istua kyydissä koko matkan. Kun vaimoni Anne oli valmis istumaan kyydissä koko reissun, olin halukas hyväksymään reissun reunaehdot. Näistä ensimmäinen oli yöpymiset: ei telttailua, vaan sisämajoitus lakanoiden välissä. Toiseksi, maisemat pitää olla sellaiset, että niistä kyytiläinen nauttii: vuoristoa, jossa näkee kauas. Syödään valmiissa pöydässä, ei mitään trangia-kokkailuja. Aikataulun ja reitin pitää joustaa säiden ja fiilisten mukaan. Moottoriteitä niin vähän kuin mahdollista. Nämä asettivat puitteet budjetille ja matkan kestolle: kullekin päivälle piti olla noin 200 euroa ja aikaa kolme viikkoa. Tekee siis 4200 euroa. Ei halpaa, mutta ainakin kerran elämässä mahdollista, kun aloimme ajoissa säästämään. Nyt oli aika lähteä, ennen kuin tulemme liian vanhoiksi kulkemaan.

Kohdetta miettiessämme totesimme, että Espanja ja Pyreneiden vuoristo olisi vaatinut vielä yhden lisäviikon tai paljon moottoriteijajoja. Ranskan Alppimaisemissa tulisi vastaan kieliongelma: tiesimme kokemuksesta, että jos Ranskassa liikkuu pitää osata ranskaa. Kun tutkin Alpentourer.com sivustoa, alkoi Dolomiittien vuoristo näyttää houkuttelevalta.

Pekka ja K1200LT jossain Itävallan-Italian vaiheilla Dolomiiteilla.

Reittivaihtoehtoja sinne oli useita. Yksin ajo Via Baltikaa Viron, Latvian, Liettuan ja Puolan läpi ei houkuttellut. Pyörä rekalla Italiaan ja lentäen perille olisi ollut mahdollista, mutta myös aika kallista. Halusimme nähdä myös mitä on Suomen ja Italian välissä, joten päätimme mennä ajamalla. Karkeasti sanottuna viikko sinne, viikko perillä, viikko takaisin. Dolomiitit sijaitsee usean valtion rajalla, joten eri kulttuurit ja monenlaiset ruuat antavat väriä matkaan.

Suunnittelu ja valmistautuminen tehtiin huolella, sehän on (enimmäkseen) mukava osa matkaa. Nettisivujen lisäksi haastattelin siellä käyneitä (mm. työ-kavereita ja GR:n päätoimittajaa) ja luin lehdistä matkakertomuksia. Ainakin vinkki "moottoritiellä pitää olla silmät selässäkin" oli hyvä;

peiliin ja olan yli oli syytä vilkuilla ahkeraan, koska takaa tulee joku hujauksessa ohi 200 km/h. Youtubessa pääsi "ajamaan" esimerkiksi Grossglockner-solatiien toisten kuvaamina. Ihmettelin Stelvio Pass'in videoissa valtavaa polkupyöräilijöiden määrää. Matkalla huomasimme, että jos jossain solassa oli pyöräilytapahtuma, fillareita oli todella paljon.

Alpentourer.com sivuilta löytyi valmiita reittejä, joita talven tunteina siirtelin etappi ja reitti kerrallaan navigaattoriin (kaikkia ei ollut navin tiedostoina, vaan ainoastaan reittiselosteina). Tilasin karttoja (1:200.000 - 400.000), osassa niistä oli valmiita reittejä motoristeille. Iloinen ylläri oli kun Motorradkarte-karttojen valmistaja (publicpress.de) lähetti sähköpostikyselyyni linkin navigaattori-

tiedostoon reitille, jonka halusin ajaa. Opiskelin navigaattorin ohjelmointia ja käyttöä ja harjoittelin sitä käytännössä. Tilasin pyörääni asennustelineen, jolla navigaattori oli hyvin näkyvässä mittariston yläpuolella. Hankin puhelimeeni toisen SIM-kortin, jossa oli kohtuuhintainen ja rajaton datayhteys Euroopassa, koska halusin pitää navigaattorin puhelimen välityksellä verkossa; Keski-Euroopassa ruuhkat tunnistava systeemi osoittautui joissain tapauksissa hyväksi, kun ruuhkan pystyi kiertämään. Siirretyt datamäärät osoittautuivat pieniksi, TomTomin datan siirto on fiksusti rakennettu, turhia bittejä ei kulje.

Ajankohta hahmottui myös Alpentourer.com perusteella. Kesäkuun alussa jotkut solatiet voivat olla vielä kiinni (lunta), heinä- ja erityisesti elokuussa ruuhkat lisääntyvät ja majoitusmahdollisuudet kapenevat. Anne tutki mahdollisia yöpymisvaihtoehtoja reittimme varrella. Päädyimme lopulta siihen, että vain juhannusatoksi oli majoitus varattu Italiasta Agriturismo Botondoroon, jossa poikamme olivat käyneet ja sitä suositelleet. Kun olimme aiemmin yhden Norjan viikon ajaneet sateessa, halusimme jättää mahdollisuuden mennä auringon perässä. Avasin tilin Airbnb-palveluun ja latasimme sovellukset puhelimiin. Käytännössä Booking.com appi Android-puhelimessa osoittautui erittäin toimivaksi, melkein kaikki yöpymiset varattiin sillä. Siinä on hyvät filtrit mm. yöpyjien antamien arvosanojen mukaan. Rutiiniksi syntyi, että edellisenä iltana – kun säätiedot oli tarkistettu – varattiin seuraavan illan majoitus. Totesimme reissussa, että jos majoitusta yrittää saada iltapäivällä samalle illalle, vaihtoehdot olivat joko kalliita tai huonoja.

Pyörän huolsin huolella jo keväällä: uusi takarengas, uudet tulpat, uusi akku jne. Lisäksi viriteltelin paikat vaijerilukoille, joilla

Jokaisen solatien (Passo del...) varrella oli levähdyspaikkoja turistimymälöineen, joissa oli kansanpaljous.

kypärät ja varusteet sai pyörään kiinni, jos esimerkiksi ruokaillessa ei pyörään ollut näköyhteyttä. Mitään ei meiltä varastettu koko reissun aikana. Takalaukun päälle hommasin vedenpitävän laukun. Tankkilaukun valinta oli hankala, kun pyörässä tankin tilalla on muoviva, joten magneettikiinnitys ei toiminut. Hyväksi osoittautui pieni Givin laukku; pyörään tuli erillinen kiinnitysalusta ja laukku lähti näppärästi mukaan aina kun pyörän läheltä poistuttiin. Poistin jalkatappien madallussarjan, jotta kaikki kallistusvarat ovat käytettävissä.

Kamoja pakatessa tuli se tuttu tilanne: onko tämä kaikki välttämätöntä? Piti varautua kylmäänkin, koska ylhäällä vuoristossa voi olla aika viileää. Niin siinä kuitenkin kävi, että ensimmäisen reissuviikon jälkeen laitoimme Itävallasta melko ison paketin Suomeen, jossa oli villasukkia ja ylimääräisiä vaatekertoja. Pyörän hallinta helpottui ja käytännössä pärjäsimme kahdella paita-alusvaate-suksetillä ja yksillä housuilla. Likaiset pestiin aina majapaikassa. Ajopuvun vuoret, villainen aluspaita ja ohut fleece jäivät vielä kyytiin. Anne pärjäsi sähkölämmitteisen välivuorin takia vähemmällä.

Ensimmäisen päivän 785 km:n Ruotsin läpiajon jälkeen matkanteke rauhoittui. Suunniteltu ajo-reitti meni uusiksi jo maanantaina. Aloin juttusille Tanskan-Saksan lautalla tapaamani motoristin kanssa. Kaveri oli kierrellyt Saksaa ahkerasti ja neuvoi että kun itäpuolta ajatte, pysähtykää keskiaikaisessa kaupungissa nimeltä Celle ja ajkaa siitä alaspäin Goslarin suuntaan. Yöpaikkamme Trautensteinissa oli keskellä luonnonsuojelualuetta. Alue osoittautui niin kauniiksi, että tullessa olimme Cellessä useamman yön.

Sää oli Saksassa, Itävallassa ja Italiassa kuuma (yli 30 °C). Matkan varrelle valikoitui käyntejä useissa MP-tarvikeliikkeissä, joista etsittiin Annelle vähän viileämpää, mutta turvallista ajoa. Löytyi kuitenkin vasta paluumatkalla Sveitsissä, ihan sattumalta – jos kristityn elämässä nyt sellaisia on. Minulla oli hyvät ajofarkut ja hyvin tuulettuva ajotakki.

Jännitin hiukan, miten 378 kiloa painava "Lotja" taipuu serpentiiniin mutkiin, kun päällä on kaksi aikuista ja kaikki matkavarat. Menihän se, kun ei kiireellä pilannut. Annonin suosiolla tilaa paikallisille motoristeille, jotka – minun mielestäni – ajoivat kuin

reikäpäät. Eiväthän 170 asteen mutkat olleet ennestään tuttuja Oulun lakeuksia ajelleelle. Pikkuhiljaa luottamus kallistusvaroihin kasvoi, rentouduin ja aloin nauttia kurvien ajamisesta. Sain reissun loppupuolella todeta kuluttaneeni sivutukeen kiinnitetyn levikepalan kulmikkaaksi. Vain kerran kalahti keskiseisontatuen pää sisäkurvin reunakiveykseen; silloin satoi vetä ja piti ajaa aika hiljaa. Anne toimi oivallisena "kurvitutkana"; hän kertoi kypäräpuhelimeen, näkykö serpentiinikurvin takana tulijoita, jolloin saatoin itse keskittyä ajolinjan ottamiseen sen mukaisesti.

Jos haluat ajaa hyviä solateitä, aja Sveitsissä. Jos haluat ajaa pikkuteitä, suosittelen Italiaa. Joillain pikkuteillä saattoi tulla lehmälauma vastaan ja piti pysähtyä, kun lehmät löntystivät ohi pyörän molemmilta puolilta. Näillä teillä oli myös liukastumisen vaara erityisesti sateella, kun lehmät olivat tehneet läjänsä tielle. Mutta muita kulkijoita oli vähän ja sai ajella rauhassa. Muutaman kerran – kun annoin TomTomin laatia reitin "valitse mutkaisin reitti" – mentiinkin sellaisilta takapihoilta, että ihmiset hölmistyneinä katsoivat että mitä nuo täällä tekevät. Vain kahdesti päädyimme umpikujaan ja kerran

pyörätielle, muuten "Tomppa" vei meidät hienosti määränpäähän. Hyvä navigaattori on mielestäni ehdoton varuste noille seuduille, koska teitä ja risteyksiä on todella paljon.

Ensimmäinen täytyy-nähdä-jakokea-kohde oli Grossglockner solatie. Sää suosi meitä ja näkyvät olivat ehdottomasti upeat. Kun tie on vielä hyväkuntoinen ja moniin muihin solateihin verrattuna leveä, se oli hyvää totuttelua jatkoa varten. Siitä eteenpäin alkoi sitten nautiskelu. Etsimme kartasta tietä, jossa oli sana Passo, koska se tiesi serpentiinitietä ensin ylös, sitten alas. En olisi uskonut, että matkamotoristin uralla tulee vastaan ajopäiviä, jolloin kolmosvaihdetta isompaa ei tarvitse. Solateillä näin kuitenkin kävi. Päivämatkat olivat 200 km:n luokkaa, keskinopeus navin mukaan 35-50 km/h.

Grossglocknerilta ajelimme kaakkoon Sloveniaa kohti ja ennen rajaa käännyimme lounaaseen, Italiaan. Ajelimme useita päiviä Cortina D'Ampezzon ja Bolzanon välisellä alueella. Valitsimme välillä Alpentourerin suosittelemia reittejä, toisinaan taas kartan keltaisia tai valkoisia viivoja, väliin annoimme Tompan valita reitin.

jatkuu s. 13

Aluevastaavan esittely

Toivo Yrjölä, Helsinki

Sri Lankan ja Englannin tiet tulivat Toivolle tutuiksi jo nuoruudessa

Kuva: Yrjölän perhealbumi

Toivo Yrjölä, minkä Gospel Riders -alueen vastaava olet?

– Olen Helsingin aluevastaava.

Miten laaja alueesi on ja mitä kuntia siihen mahdollisesti kuuluu?

– Helsingin lisäksi Vantaa kuuluu myös alueeseemme.

Kuinka kauan olet ollut aluevastaava?

– Olen ollut Gospel Ridersin jäsen yli 16 vuotta. Aluevastaavana olen nyt toiminut toista vuotta.

Koetko olevasi luottamustehtävissä, kutsumustehtävissä vai tilanteen vaatimassa tehtävässä? Miltä se tuntuu?

– Koen, että tämä on luottamustehtävä, johon minut on kutsuttu. Tunnen olevani oikeassa paikassa oikeaan aikaan.

Miksi ja miten tulit aluevastaavaksi?

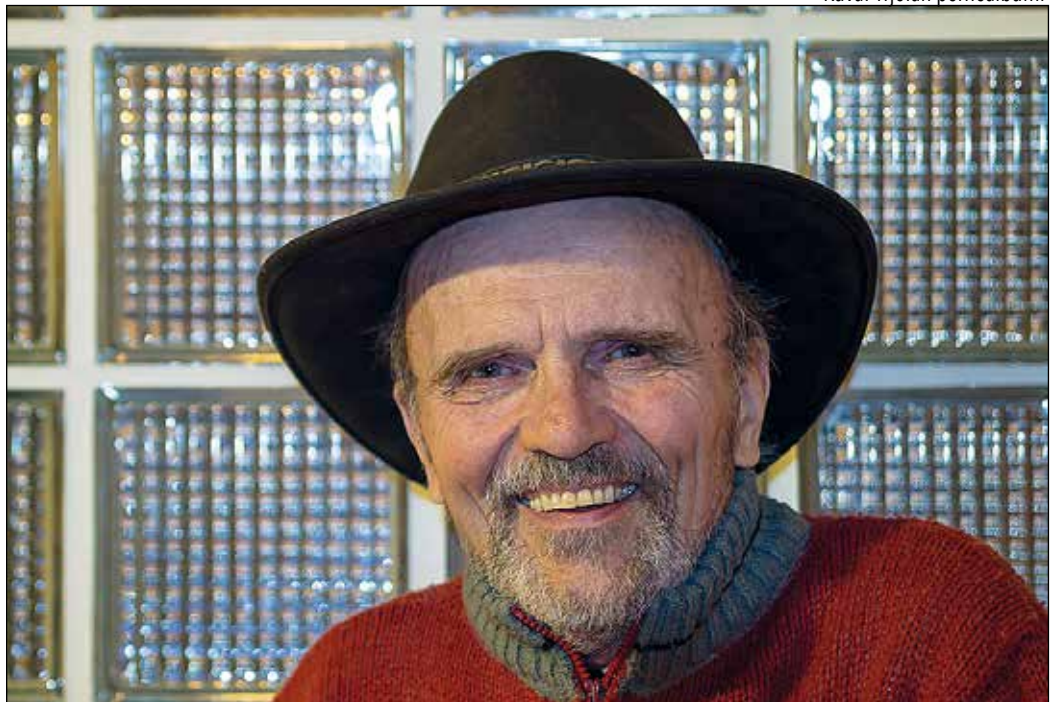
– Tulin aluevastaavaksi, kun edellinen aluevastaava **Hannu Häivölä** luopui tehtävästä monen ansiokkaan vuoden jälkeen.

Paljonko sinulla on tiimiä ympärilläsi ja millaisissa tehtävissä?

– Ympärilläni on useita henkilöitä, jotka monella eri tavalla kantavat kanssani vastuuta olemalla mukana kerhon toiminnassa. Gospel Riders toimii aktiivisesti Helsinki-Vantaa -alueella. Meillä on myös kaksi jäsentä Västeråsissa, Ruotsissa. He saavat joka viikko saman jäsenkirjeen kuin paikalliset jäsenet.

Miten GR toimii alueellasi?

– Olemme mukana järjestämässä jokavuotisia mp-messuja rakentamalla ja purkamalla GR-osastoa ja päivystämässä. Kevätretki on joko Paten Pyräys tai Karin Kieppi, jolloin ajellaan sorateitä ja grillataan makkaraa laavulla. Olemme vuosikausia olleet mukana Radio Dein järjestämässä Koko Perheen Vappu-tapahtumassa, jonka osana on myös Jeesus-marssi. Prätäkäm-

Toivo Yrjölä toimii toista vuotta Helsingin aluevastaavana.

me ovat komeassa rivissä Senaattorilla. Liedon Motoristikirkkoon ajelemme aina toukokuussa. Käymme myös muissa Motoristikirkkoissa mahdollisuuksien mukaan. Olemme usein mukana kesäkonferenssissa Keuruulla, jossa Gospel Ridersilla on oma osasto lähetysteltassa ja josta 7xSF lähtee liikkeelle juhannuksena.

– Järjestämme ajeluita ja kokoontumisia kevästä syksyyn. Joskus ajelemme toisten kerhojen mukana tai vierailemme heidän tilaisuuksissa ja he meidän. Riparileireillä kerromme hyviä uutisia Jeesuksesta nuorille. Osallistumme joka vuosi 7xSF kiertueelle, olemme mukana MOJ-meetingissä ja usein myös EMC-rallyssa ulkomailla. Ennakoivan ajon kurssi on tärkeä osa kevään/kesän ohjelmaa. Sen lisäksi tarjoamme talvela jäsenillemme liikenneopetusta Autoliiton, Liikenneturvan ja Trafín opetusvideoiden avulla. Pystymet-

tä on lähellä monen sydäntä, kun saadaan olla luonnon keskellä pimeässä syysmetsässä ja jututella nuotion ympärillä ja nukkua teltoissa.

– Olemme olleet aktiivisia Motoristiraamattua koskeissa hankkeissa alusta lähtien. Kerhoilloissa luemme Raamattua ja keskustelemme sen pohjalta ja rukoilemme yhdessä. Järjestämme pikujouluja ja korostamme joulun sanoman merkitystä.

Mikä on tärkein aktiviteettinne?

– Tärkein aktiviteetti talvella on jokaviikkoinen kokoontuminen Alppilan kirkolla kerhoiltaan. Kesällä tärkeintä ovat yhteiset ajelut lähellä ja kaukana.

Mitä moottoripyöriä sinulla on ja mitä tykkäät niistä? Missä asti olet käynyt kaksipyöräisillä?

– Nuoruudessa ajelin Jawalla, IC:llä ja BSA:lla Sri Lankassa ja Englannissa. Sitten tuli 30 vuo-

den tauko, ettei ollut pyörää. Sitten vuonna 2001 innostuin taas. Hankin Yamaha XJ900. Ajelin sillä 55 000 km. Suzuki GSX1400 tuli vuonna 2007. Sillä ajelin 10 vuotta. Juuri tällä hetkellä minulla ei ole prätäkää.

– Tuo Suzuki on mielestäni maailman paras pyörä. Ajoasento ja kaikki muukin sopi minun kokoiselle ihmiselle. Yamahalla ja Suzukilla olen ajellut Virossa, Saksassa, Hollannissa, Tanskassa, Norjassa ja Ruotsissa kotimaan ajeluiden lisäksi. Vaimoni Vuokko on ollut usein kyydissä ja on nauttinut matkoistamme. Hän on myös kerhon jäsen.

Onko sattunut läheltä piti-tilanteita, millaisia?

Läheltä piti tilanteita on ollut peurojen ja autojen kanssa, mutta mitään pahempaa ei ole sattunut. Jumalan varjelus on ollut matkassa.

Juhani Partanen

Aluetoimintaa

Hämeenlinnan kerhotila avattiin Turengissa toukokuussa

Kuva: Hannele Häkkinen

Lauantai, toukokuun 19. päivä. Lähdimme tasan klo 10:30 **Sonjan** ja **Peran** kanssa ajelemaan mutkkeitä pitkin kohti Turenkia. Karkkissa pidetyn pienen pysähdyksen jälkeen jatkoimme kiemurrellen tallille sopivasti ennen kello yhtä suoritettavaa tallin siunaamista.

Tallia lähestyessämme huomasimme mielenkiintoisen tienviitan. Tielle oli aseteltu poikittain punainen muoviluoti, josta bongasimme tallin sisäänkäynnin. Kun olimme saaneet pyörät parkkiin, huomiomme kiinnittyi moottoripyörien ja kerholaisten lisäksi iloisesti häntää heiluttavaan isäntävään suloiseen koiranpentuun. Gospelridereja oli saapunut paikalle runsaasti, varmaan noin 70 henkilöä.

Saimme nauttia ihanasta kevät-säästä, pöydän herkuista ja keskinäisestä yhteydestä.

Hämeenlinnan aluevastaava **Marko Koskelainen** toivotti kaikki lämpimästi tervetulleeksi ja kiitokset lähtivät niin yläkertaan lämpimästä säästä kuin Hämeen porukalle. He kaikki olivat kantaneet kortensa kekoon, jotta tallitoiminta

*Kerhotila-
avajaisia
vietettiin kau-
niissa säässä
ulkosalla
istuen.*

ja avajaisjuhla saatiin käynnistettyä. Erityiskiitokset menivät myös tallin isännälle, joka antoi ystävällisesti kotinsa kerhon käyttöön. Aluevastaavan puheen jälkeen isäntänä toimiva Lassi esitti meille musiikkia kitaralla säestäen.

Hämeenlinnalaisten tervehdyksen jälkeen **Mika Saarinen** siunasi kerhotilan käyttöön puhuen Pietarin ensimmäisen kirjeen perusteella siitä, miten hajallaan ole-

vat saapuvat yhteen vahvistamaan keskinäistä yhteyttä.

Tallin siunauksen päätyttyä sana oli vapaa, ja ainakin Turun ja Lahden alueen edustajat käyttivät puheenvuoroja ja toivat tervehdyksensä uudelle tallille. Näiden puheiden jälkeen päivä jatkui iloisesti seurustellen ja pöydän antimista nauttien. Asiaankuuluvasti tutkittiin myös uudet pyörät ja kuultiin viimeisimmät matkasuun-

nitelmat. Keskustelujen aikana oli isäntävään koiranpentukin tehnyt tuttavuutta Karin prätkäsaappaaseen. Onneksi oli siinäkin suojelus matkassa, koska ennätin huomata tilanteen, ennen kuin se olisi ollut entinen saapas.

Kauniista säästä ja Jumalan hyvästä huolenpidosta kiitollisina saimme palata kotiin.

Hannele Häkkinen

jatkoa s. 11

Passo Giao, Gordo, Gardena, Selle, Brocon jne. Sää oli kaksi viikkoa hyvä, Passo Stelviolle ajoimme sateessa. Sveitsin puolella oli hukan epävakaisuus, mutta seurassimme säätiedotuksia ja valitsimme reittiä vähän sen mukaan. Kun yhtenä harmaana aamuna lähdimme ajamaan korkealla vuorella olevasta majatalosta Sveitsissä, luulin ensin ajavani sumussa; kun ajelimme alemmas, huomasimme että olimmekin olleet pilvessä – kirjaimellisesti.

Reissumme ajankohta oli majoitusten suhteen oivallinen. Tyypillisesti yöpaikkamme nimen edessä oli B&B (Bed and Breakfast). Tilaa oli hyvin, joskus olimme ainoat vieraat. Palvelu oli silti todella ystävällistä. Saimme usein säätiedot

ja vinkkejä matkareiteistä, kun niitä kysyimme. Majatalot olivat kahta poikkeusta lukuun ottamatta siistejä ja aamiaiset hyviä tai erinomaisia (valintakriteerinä oli että majoitus tarjoaa aamiaisen). Kahtena sunnuntaina lepäsimme eli vietimme kaksi yötä samassa paikassa ja ajoimme vähän tai ei ollenkaan. Toinen lepopäivästä osui Stuttgartiin, jossa vierailimme mm. Mercedes-Benzin museossa.

Paras B&B oli Il Piccolo Principe ("Pikku Prinssi"). Kun soitin Booking.com:in viestissä annettuun numeroon, eläkeikäinen herrasmies tuli avaamaan ovet. Kyseessä oli pikkukylässä oleva vanha talo, joka oli hienosti muutettu kokonaan matkailukäyttöön. Paikan omisti miehen tytär, joka oli arkkitehti ja selvästi rakasti kauneutta.

Huone oli siisti ja kauniisti sisustettu; joutseniksi taivutetut pyyhkeet odottivat meitä. Kun kysyin missä voisimme syödä päivällistä, mies kertoi että kylässä ei ole ravintolaa, mutta sovitaan aika niin hän vie meidät syömään. Niinpä sovittuna aikana hän tuli meidät noutamaan, vei autollaan 15 km:n päässä olevaan naapurikylään ravintolaan. Hän kävi puhumassa omistajan kanssa ja kertoi että teille on nyt erikoishinnat, kun olette vieraitani. Niin myös kävi: kolmen ruokalajin illallinen juomineen maksoi meiltä kahdelta vain 34 euroa. Mies tuli hakemaan meidät takaisin kun soitimme hänelle. Aamulla meitä odotti niin kauniisti katettu, rouvan itsensä tekemä aamiaisen, että emme ole ennen eikä jälkepäin sellaista nähneet.

Hän antoi meille vielä matkaväkeksi paikallisia leivonnaisia.

Lounaspaikkojen taso vaihteli. Välillä söimme hampurilaisia, välillä kunnan ruokaa. Yksi parhaista lounaista oli tien varren pienessä pizzeriassa. Kaupungeissa löytyi ruokapaikka yleensä pienen ajelun jälkeen. Navigaattori auttoi jälleen monet kerrat. Päivällinen oli yleensä helpompi löytää: yöpaikan omistaja antoi koordinaatit ravintolaan ja usein vielä soittamalla varmisti, että se on auki. Ja voi että ne jälkiruuat! Saksalaiset appfelstrudelit ja italialaiset jäätelöannokset näkyivät jo paluumatkasta vyötärölläni.

Matkan aikana perustimme What's Up ryhmän, jossa aikuiset

jatkaa s. 14

Pastorin palsta

Evankeliumin tähden

”Pukeudun identiteettiini”. Taisi olla kevään ensimmäisiä ajeluja, kun totesin näin vaimoleni samalla kun pujotin kättäni Gospel Riders -yynnä muin merkein varustellun nahkaliivini hihareiästä.

Toki kristityn identiteetti kulkee mukana aina, näkyvästi tai näkymättömästi. Jokapäiväisessä elämässä se ei aina tule luonnostaan esille. Toisaalta iso joukko ihmisiä tuntee ja tietää minut kristityksi, ja hyvä niin. Moottoripyöräillessäni haluan identiteettiini näkyvän, ja siksi käytän merkkiliiviä.

Monen muun tavoin olen huomannut, että ihmisten suhtautuminen on aika vaihtelevaa. Varsinkin GR-motoristin ”urani” alkuaikoina 1990-luvun lopulla moni vastaantulija on ollut vilpittömän hämmästynyt niinkin oudosta yhdistelmästä kuin kristitty ja motoristi.

Olen myös ollut havaitsevinani hienoista närkästyä, olevani jonkinlainen rauhanhäiritsijä. Ääneen ei paheksuttu, mutta ilmeet ja asenteet ovat kirkuneet joskus kovaakin.

Jotkut taas ovat olleet huojentuneita; mahdavaa, että kristitytkin osaavat elää normaalia elämää ja olla oma itsensä, ja olla sanomansa kanssa luontevasti siellä missä muutkin ihmiset ovat.

Identiteetti on tärkeä. Samoin se, mistä identiteetti rakentuu. Huomaan, että olen vuosien varrella liukunut tietyin askelin perusmotoristista kohti bikeria eli moottoripyöräilyn harrastajasta kohti kokonaisvaltaisempaa elämäntapaa. Farkkuliivin kristillisin tunnuksin ja GR-selkämärkein puin heti ensimmäisenä vuonna, 1997. Tosin pidin sitä vain silloin tällöin. Myöhemmin liivi vaihtui mustaan nahkaiseen, ja merkkejä tuli lisää. Kymmenkunta vuotta sitten otin ratkaisevia askelia, kasvoi parta – ainakin jonkinlainen pehko – ja sitten lähtivät hiukset, vain siili jäi.

Pyörätyypin valintaan asti ei biker-identiteetti ole minun kohdallani juuri vaikuttanut. Olen pysytellyt kulloisenkin käyttötarkoituksen viittomalla tiellä.

Rohkenen sanoa, että myös biker-identiteettini taustalla on se kaikkein syvin identiteettini: olen kristitty, Isän poika ja kaikkien Jeesuksen seuraajien veli. Ihminen, jolle on lahjoitettu elämä sitä varten, että eläisin sen aidosti ja Jumalan tuntemisesta ohjautuen.

Apostoli Paavali samaistui milloin keneenkin edellä mainitulta pohjalta. Hän kirjoittaa: ”Vaikka olen riippumaton kaikista, olen tehnyt itseni kaikkien palvelijaksi voittaakseni mahdollisim-

man monia.” Sitten hän listaa erikseen juutalaiset, lain alaiset, ilman lakia olevat sekä heikot, ja toteaa lopuksi: ”Kaikille olen ollut kaikkea pelastaakseni edes muutamia. Tämän kaiken teen evankeliumin vuoksi, pelastaakseni edes muutamia.” Tällainen vapaus ja joustavuus onnistuu vain vahvan ja ehjän oman identiteetin pohjalta.

PeeTee Juntumaa
Biker pastori

jatkoa s. 13

lapsemme saivat seurata reissuamme. Pienillä päivityksillä lapset tiesivät missä mennään ja miten menee. Saimme myös kuulumisia ja terveisiä lapsenlapsilta. Liechtensteinissa ja Saksassa jouduimme sadetta paetaksemme

ajamaan moottoritiellä. Moottoritieajo on niin puuduttavaa, että Anne nukahti takapenkille. Onneksi tähänkin oli varauduttu: asentamani käsinojat estivät matkustajaa putoamasta kyydistä (nukahdus ei ollut eka kerta). Paluumatkan ajelimme rauhassa mm. Romantische Strasse nimellä kulkevaa tietä. Vä-

lillä paistoi aurinko ja välillä rip-sautti vettä, kokonaisuutena ilmat olivat OK.

Ajopäivät aloitimme lyhyellä rukouksella. Turkuun lähtevällä lautalla oli vihdoin aika kiittää Jumalaa varjeluksesta ja hyvästä reissusta. Pelot eivät toteutuneet. Emme joutuneet onnettomuu-

teen. Meitä ei huijattu eikä ryöstetty. Annen herkkä vatsa (gluteeni, laktoosi, palkohedelmät, sipuli) ei ollut kertaakaan kipeä, ensimmäiset oireet tulivat vasta paluulaivala. Kaikki toiveet toteutuivat, jotkut jopa ylittyivät: hienot tiet, upeat maisemat, ystävälliset ihmiset, hyvät ruuat, hienosti pelannut moottoripyörä. Budjetti jopa hieman allittui: rahaa meni 3827 € ja kun matkalla oltiin 23 päivää, se tekee 167 €/päivä (alun ja lopun lauttaliput eivät ole tässä mukana).

Heräsi sinussakin matkakuumme? Siitä vaan, tee tai tehkää lähtöpäätös ja lähtekää! Meille tämä oli sellainen ”kerran-elämässä” -tyylinen reissu. Jos Herra suo ja terveyttä ja elinpäiviä riittää, se ei jää viimeiseksi. Jospa alkaisin vaikka opiskelemaan ranskaa, niin muutaman vuoden päästä sitten.

Teksti:
Pekka Ainesmaa
pekka.ainesmaa@gmail.com
Kuvat:
Pekka ja Anne Ainesmaa

**OPETUSLAPSEUSKOULU
LARSSOSSA
19.-26.8.2018**

OPETTAJINA:
JUHA KETOLA JA EINO HOISKO

ILMOITTAUTUMINEN:
INFO@LAHETYSKOTI.FI

HINTA KOKO AJALLE
TÄYSHOIDOLLA 190€
40 ENSIMMÄISTÄ
ILMOITTAUTUNUTTA
OTETAAN MUKAAN!

WWW.LAHETYSKOTI.FI

Gospel Riders -kerhon toimintaa

MOJ-meeting Hollolassa 13.-15.7.

Kuva: Jouko Virta

Gospel Riders –moottoripyöräkerhon Lahden osasto toivottaa kerholaiset ja muut motoristit lämpimästi tervetulleiksi kesän 2018 Message Of Joy –meetingiin (MOJ). Tapahtumapaikka sijaitsee keskellä kauneinta Hämettä, noin 16 kilometriä Lahdesta. Osoite on:

Siikaniemen kurssikeskus, Siikaniementie 210, Hollola.

MOJ 2018 tarjoaa mainion ympäristön lisäksi hyvää seuraa, monipuolista ohjelmaa ja sinulle maistuvaa ruokaa. Hengen ravintoa tarjoilevat GR-kerhon omat motoristipastorit ja musiikissa palvelevat useat kokoonpanot ja artistit Lahden seudulta.

Saunat ovat käytettävissä perjantai- ja lauantai-iltoina ja grillillä voi käristellä makkaraa. Paikalta voi ostaa makkaraa, juomaa ja pientä naposteltavaa

Paikalle voi saapua perjantaina 13.7. klo 14 alkaen. Päärakennuksessa sijaitseva vastaanottopiste on auki klo 23 saakka. Sen jälkeen saapuvat voivat saada palvelua soittamalla alla olevaan puhelinnumeroon.

Ilmoittautumisen jälkeen viikonlopuksi tai yöksi tulevat voivat parkkeerata pyöränsä oman majoituspaikkansa läheisyyteen – kunhan kulkureitit pysyvät vapaina! Päiväkävijät pysäköivät yleiselle parkkipaikalle.

Majoitusvaihtoehtojen ja aterioiden hinta- ynnä muut tiedot löytyvät ilmoittautumissivulta.

Vaihtoehtoja riittää jokaiseen maakuun ja kaikille lompakoille – alkaen täysihoidosta kahden hengen suihkullisessa huoneessa päätyen telttapaikkaan omin eväin.

Ilmoittautumislomakkeella voit myös halutessasi tilata etukäteen MOJ 2018 –T-paidan. Paidan saa vastaanotosta.

Tapahtumaan osallistuvia pyydetään saapumaan paikalle pyörä tankattuna, koska lauantai-iltapäivän ajeluille lähdeäessä ei poike-

ta bensa-asemalle. Lähimmät bensikset ovat 14 kilometrin päässä Salpakankaalla. Kiertoajelut ovat erikseen asfaltti- ja sorapyörille.

Tervetuloa Siikaniemeen!

Yhteystietoja:

PeeTee Juntumaa, 041 430 3000

Ohjelman liittyvät asiat

Sirpa Virta, 040 721 8502

Käytännön asiat

Päivi Karjunen, 0400 617629

Vastaanotto

Jäsensihteerin terveiset

SAITKO MAALISKUUN KERHOLEHDEN JA SEN MUKANA JÄSENMAKSULASKUN?

Lähetimme maaliskuussa kaikille jäsenille oman henkilökohtaisen kerholehden, jonka mukana oli myös vuoden 2018 jäsenmaksulasku, sekä jäsenkortti.

Olen saanut jo ainakin kolmisenkymmentä ilmoitusta jäseniltä siitä, että tuo kerholehti ja sen mukana oleva lasku ei koskaan tullut perille.

Koska yhä noin kolmasosa vuoden 2018 jäsenmaksuista on maksamatta, heräsi epäilykseni, että tuo joukko voi olla paljon suurempi, ja siksi halusin nostaa asian esille.

Jos siis et ole koskaan saanut maaliskuun kerholehteä (jonka kanssa jo selvästi kerrottiin lehden sisältävän myös jäsenmaksulaskun ja jäsenkortin), ota yhteyttä minuun, niin lähetän laskun joko sähköpostitse, tai tarvittaessa kirjeitse.

Toivon yhteydenottoa mieluiten sähköpostitse, mutta soittaakin saa jos sähköposti ei luonnistu.

Siunausta kesääsi!

Pekka "Vespa" Vesamäki
Jäsensihteerii
jasenkirjuri@gospelriders.fi
0400-734240

**Gospel Riders 7xSF
2018 -operaatio**

7xSF

**SE ON
TÄYTETTY!**

Yli sata paikkakuntaa
ja satoja motoristeja
evankelioimassa maata!

Lisätiedot: www.gospelriders.fi

Vanhoja kerho- lehtiä saatavilla

Kaipaako vanhoja lehtiä? Puuttuuko lehtihyllystäsi joku vanha kerholehti? Niitä löytyy kerholehden arkistosta Juhanilta, poisluettuna vuodet 2016 ja 2017. Sitä vanhempia lehtiä on saatavilla toimituskuluja vastaan. Aivan alkuaikojen lehtiä 1980-luvun alkuvuosilta ei enää ole saatavilla, mutta 1980-luvun puolivälin jälkeiseltä ajalta kylläkin. Joitakin numeroita ei enää ole, mutta suurimmaksi osaksi lehtinumeroita löytyy. Voit soittaa toimitukseen Juhanille, 0400-656 084, ja tiedustella kaipaamiasi numeroita, tai lähettää sähköpostia juhani.partanen@gospelriders.fi.

Gospel Riders -alueosastot ja yhteystiedot

Puheenjohtaja

Mika Saarinen, 040-502 2004
mika.saarinen@gospelriders.fi
puheenjohtaja@gospelriders.fi

Varapuheenjohtaja

Jukka Parkkinen, 044-045 1001
vice.president@gospelriders.fi

Jäsenvastaava

Pekka "Vespa" Vesämäki, 0400-734240
jasenkirjuri@gospelriders.fi

Talousvastaava

Pertti "Jawa" Kiukainen, 050-524 2462
pertti.kiukainen@gospelriders.fi
talous@gospelriders.fi

Mediavastaava

Reijo Ruotsalainen, 0400-562 088
reijo.ruotsalainen@gospelriders.fi
media@gospelriders.fi

Kerhotavara kauppa

Eeva Joutsenvirta
materiaali@gospelriders.fi

Kerholehden päätoimittaja

Juhani Partanen, 0400-656 084
kj.partanen@pp.inet.fi
juhani.partanen@gospelriders.fi

Aluevastaavat

Tiedot alueiden muista vastuuhenkilöistä löytyvät GR:n nettisivuilta kohdasta aluetoiminta: <http://www.gospelriders.fi>

Botnia

(Kokkola, Ylivieska ja Pietarsaari)
Seppo Kauppinen, Kokkolan alue
050-546 0155, botnia@gospelriders.fi,
seppo.kauppinen@jippii.fi
Timo Qvist, Ylivieskan alue,
044-323 0911, qvistet@gmail.com.
Jens Sjölin, Pietarsaaren alue,
050-505 3502, jens.sjolind@multi.fi.

Espoo

Tapio Kyllönen, 0400-262 016
tapio.kyllonen@gospelriders.fi
espoo@gospelriders.fi

Etelä-Pohjanmaa

Timo Nikko, 040-588 9534,
vaasa@gospelriders.fi

Helsinki

Toivo Yrjölä, 050-500 3507
toivo.yrjola@kolumbus.fi
helsinki@gospelriders.fi

Hyvinkää

Anu Endén, 050-566 4974,
hyvinkaa@gospelriders.fi

Hämeenlinna

Marko Koskelainen, 040-847 5487
hameenlinna@gospelriders.fi

Itä-Suomi

Tiina ja Kari Seitoja, 050-352 4805,
tiina.seitoja@gospelriders.fi
parikkala@gospelriders.fi

Jyväskylä

Kimmo Lahtinen, 040-537 8132
jyvaskyla@gospelriders.fi

Kaakko (Kouvola, Kotka)

Jukka Parkkinen,
044-045 1001,
kaakko@gospelriders.fi

Kainuu

Jani Suontausta, 044-966 5627,
kainuu@gospelriders.fi

Keuruu

keuruu@gospelriders.fi

Lahti

PeeTee Juntumaa, 041-430 3000,
ptjuntumaa@gmail.com,
lahti@gospelriders.fi

Lapland (Lappi)

Ari "Arppa" Savuoja, 0400-946 432
lappi@gospelriders.fi

Lännentie (Lohja)

Jukka Tuomivaara, 0500-972 208
lohja@gospelriders.fi

Mikkeli

Jukka Ikonen, 050-584 2857
mikkeli@gospelriders.fi

Oulun seutu

Ari "Arppa" Savuoja, 0400-946 432
oulu@gospelriders.fi

Pohjois-Karjala

Timo Sund, 044-092 8192
pohjois.karjala@gospelriders.fi

Raasepori

Kaj Klinga, 050-598 2733,
raasepori@gospelriders.fi

Satakunta (Pori)

Minna Järvinen, Satakunta etelä
0400-719 536, minna.jarvinen@
gospelriders.fi, satakunta@gospelri-
ders.fi, Jarkko Lehtinen, Satakunta
itä 044-982 5740, jarkko.lehtinen@
gospelriders.fi

Savo (Pohjois-Savo)

Martti Olsen, 040-839 3615
pohjois.savo@gospelriders.fi

Tampere

Pekka "Vespa" Vesämäki, 0400734240
tampere@gospelriders.fi
pekka.vesamaki@gospelriders.fi

Turku

Hannu Nurmi, 040-537 5270
hannu.nurmi@gospelriders.fi,
turku@gospelriders.fi

Viitasaari

Jarmo Markkanen, 045-889 4284
viitasaari@gospelriders.fi

Gospel Riders Estonia

Guldar Järve, +372 5668 6312

Gospel Riders Espanja

Juan Garcia Martinez
info@yosamotor.com
suomen- ja englanninkieliset yhtey-
denotot Susanna Luomavuori,
+34 647 654 462
famoso36@hotmail.com